

Resolució 999/2025, de 3 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 749/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Salt

Informació reclamada: Diversa en relació amb un passatge privat d'ús públic.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Un cop determinat l'objecte de la reclamació relatiu al manteniment d'un passatge privat d'ús públic, si aquest es realitza per part de l'administració com sembla que sigui previsible, té la consideració d'informació pública. Pel que fa als límits, aquesta Comissió no n'aprecia d'ofici. Per tant, aquesta Comissió considera que és procedent estimar el dret d'accés a la informació pública que s'ha referit en el fonament anterior. Per al cas que no es disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona física. Territori. Espais privats. Usos públics. Manteniments. Reclamació contra resolució. Concreció. Sense límits. Estimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 7 de maig de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 749/2025 presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Salt en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de febrer de 2025 la persona ara reclamant va sol·licitar a l'Ajuntament de Salt en relació amb el Passatge de la Sagrada Família el següent:

“Si es PRIVADO:

¿Va a eliminar Ud. las farolas existentes en el mismo que pertenecen a todos los ciudadanos de Salt?

¿Les va a cobrar el gasto de electricidad que hoy les está regalando?

Supongo que al contemplarlo Ud. como privado, ¿les da derechos de que están exentos y les permiten a todos los propietarios saltarse todas las ordenanzas al respecto?

Respóndanos a esta pregunta con un SI o un NO y demuéstrenos con documentos tal respuesta.

¿Quién se ocupa del gasto del mantenimiento de los cuadros eléctricos existentes, las revisiones y las averías y por qué?

¿Quién se ocupa de los arreglos del asfaltado de la zona y el pintado de las zonas de delimitación de los aparcamientos de ese espacio?

¿Por qué se les permiten que tengan papeleras públicas y les mantienen las papeleras y se ocupa este Ayuntamiento de su vaciado y de su mantenimiento?

Vamos a suponer que es PÚBLICO.

Si es PÚBLICO:

¿Por qué tienen esas 10 cámaras que es propiedad de los edificios, colocadas en las farolas?

¿Si para acceder a esa zona pública en vehículo tienen cámaras a la entrada de los parkings con lectores de matrículas, como entramos en esa zona? ¿Las van a eliminar?

¿Por qué se le permite al Bar que existe en este pasaje disponer de la colocación de esas mesas y sillas sin pagar un solo céntimo de euro y ocupar parte de la calzada?

¿Por qué se les permiten a todos los que tienen los apartados de Aire Acondicionado que contravienen la Ordenanza Municipal, en situación ilegal y no se ocupa de que los instalen como dice SU Ordenanza?

¿Por qué se les permiten que utilicen agua de pozo en vez del uso de la red pública de agua como todos los ciudadanos?

Vamos ahora a suponer que es PRIVADO CON USO PÚBLICO.

¿Cómo hace cumplir las Ordenanzas Municipales? Defínalas. ¿Atendiendo a lo que disponen las Ordenanzas Municipales o no se aplican?

¿Favorece más a lo privado o a lo público? ¿Díganos que parte de las Ordenanzas les ha permitido no cumplir?

¿Quién paga el mantenimiento de esa zona, el gasto de electricidad, la conservación de esas farolas, el mantenimiento de esas papeleras y el pago de los impuestos por ese terreno?

A la hora de algún problema con las tuberías subterráneas, ¿Quién se ocupa de las reparaciones y el coste que representa? ¿Los comuneros/propietarios o los ciudadanos que con nuestros impuestos lo pagaríamos?

Defina con suma claridad ¿cuáles son las condiciones que emplea en este pasaje? y háganos llegar una copia de ese acuerdo.

¿Qué clase de espacio es, Privado o Público?”.

3. En la reclamació s'adjunta la notificació del Decret 2025LLDA000710 de data 3 de març en la qual s'argumenta que la SAIP amb objecte de sol·licitud “*aclaraciones y dudas si el pasaje la Sagrada Familia es privado, público o privado con acceso público*” perquè no té la consideració d'informació pública d'acord amb article 2.b LTAIPBG, si bé no hi ha inconvenient en facilitar la resta de la informació que demana la SAIP (sense especificar de quina es tracta). En relació amb aquesta part l'Ajuntament informa de l'òrgan competent per resoldre i la data màxima, el 3 de març, i l'àrea responsable de la tramitació.

En relació amb aquest decret, la persona reclamant manifesta que hi ha moltes preguntes per resoldre.

4. El 19 de maig de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. El 6 de juny l'Ajuntament informa que va lliurar la informació a la persona reclamant i tramet l'informe emès per la tècnica i la resolució dictada el 10 d'abril juntament amb l'evidència del procés de notificació en la qual consta la data d'acceptació, el dia 11 d'abril.

En l'informe tècnic es conclou que:

“(.../...) la titularitat del Passatge de la Sagrada Família de Salt, és de titularitat privada amb ús públic. Aquesta naturalesa de béns fa referència a aquelles propietats, que tot i no pertànyer a un ens públic, són utilitzades per tots els habitants per l'interès comú i públic. En molts municipis existeixen un gran número d'espais privats d'ús públic, que són, òbviament de propietat privada, però que s'obre l'accés lliure a tota la població. Sempre actuant en benefici d'aquesta. en el cas que ens ocupa, la cartografia cadastral fa senzillament visible aquesta titularitat privada del Passatge de la Sagrada Família de Salt, trobant-se grafiat en un color diferent (gris) a diferència dels carrers i espais de titularitat pública (en color blanc). De manera que el Paratge es troba al mig dels edificis que formen el conjunt de la Sagrada Família de Salt, espai privat però obert (d'ús públic)”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre l'objecte de la reclamació

En primer lloc, i tenint en compte la informació aportada per les parts, cal determinar quin és l'objecte d'aquesta reclamació.

En la SAIP formulada el reclamant sol·licita informació en relació a un passatge situant les qüestions plantejades en diferents supòsits: si es tracta d'un passatge de titularitat privada, pública o privat amb ús públic. I aporta la notificació d'un primer decret en el que l'Ajuntament admet parcialment la SAIP en la que no es concreta quina és la part admesa; mentre que la part inadmesa s'argumenta pel fet de no tractar-se d'informació pública. En la reclamació manifesta que "Existen muchas preguntas sin resolver y no lo han hecho", sense concretar quines.

En la documentació aportada per part de l'Ajuntament arran d'aquesta reclamació, s'acredita que prèviament a la presentació de la Reclamació ja havia resolt la SAIP (10 d'abril) i aporta l'informe tècnic adjunt a la resolució en el s'indica que tracta d'un passatge de titularitat privada amb ús públic.

Per tant, un cop revisada tota aquesta documentació, aquesta Comissió considera que l'objecte de la reclamació ha quedat reduït a les qüestions que es plantegen en el tercer supòsit

(passatge privat amb ús públic) i que no van ser contestades per part de l'Ajuntament i que tenen la consideració d'informació pública. Això és:

“¿Quién paga el mantenimiento de esa zona, el gasto de electricidad, la conservación de esas farolas, el mantenimiento de esas papeleras y el pago de los impuestos por ese terreno?

A la hora de algún problema con las tuberías subterráneas, ¿Quién se ocupa de las reparaciones y el coste que representa? ¿Los comuneros/propietarios o los ciudadanos que con nuestros impuestos lo pagaríamos?”.

3. Sobre el dret d'accés a la informació pública reclamada

Un cop determinat l'objecte de la reclamació cal fer avinent que està relacionada amb el manteniment d'aquest passatge, que d'acord amb l'informe tècnic, és privat amb ús públic.

Així doncs i, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, si es disposa, té la consideració d'informació pública ja que és “informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”. Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou “qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”.

En resum, la informació relativa al manteniment d'un passatge privat d'ús públic, si aquest es realitza per part de l'administració com sembla que sigui previsible, té la consideració d'informació pública.

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Pel que fa als límits, aquesta Comissió no n'aprecia d'ofici. Per tant, aquesta Comissió considera que és procedent estimar el dret d'accés a la informació pública que s'ha referit en el fonament anterior. Per al cas que no es disposi de la informació o de les dades sol·licitades, ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de les partides del pressupost destinades al manteniment d'espais públics, que ha d'estar perfectament classificada de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de juliol de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 749/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Salt que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Salt a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 749/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.